

Ieškinio antrasis pagrindas grindžiamas tuo, kad tiek Bendrasis Teismas, savo sprendimu taikęs apeliantui Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 4 straipsnio 1 dalies b punktą, tiek Komisija, ginčijamu sprendimu taikiusi apeliantui šią nuostatą, nepagrįstai jį diskriminavo.

(¹) 2018 m. kovo 19 d. Individualių išmokų administravimo ir mokėjimo biuro sprendimas panaikinti apelianto teisę į ekspatriacijos išmoką ir kelionės išlaidų atlyginimą nuo 2017 m. gruodžio 1 d.

2020 m. gruodžio 22 d. Oberster Gerichtshof (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Avis Autovermietung Gesellschaft mbH / Verein für Konsumenteninformation*

(Byla C-701/20)

(2021/C 98/08)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberster Gerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: *Avis Autovermietung Gesellschaft mbH*

Kita kasacinio proceso šalis: *Verein für Konsumenteninformation*

Prejudicinis klausimas

Ar pagal 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (¹) (toliau – BDAR) VIII skyriaus, visų pirma 80 straipsnio 1 ir 2 dalių bei 84 straipsnio 1 dalies, nuostatas draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kuriomis, be reglamento taikymui stebėti ir jam įgyvendinti kompetentingų priežiūros institucijų intervencijos teisių ir duomenų subjektų teisinės apsaugos galimybių, suteikiama teisė, viena vertus, konkurentams, kita vertus, pagal nacionalinės teisės aktus teisę turinčioms asociacijoms, įstaigoms ir rūmams BDAR pažeidimo atvejais, nepriklausomai nuo pavienių duomenų subjektų konkrečių teisių pažeidimo ir neturint duomenų subjekto įgaliojimų, imtis veiksmų prieš pažeidėją, t. y. pareikšti ieškinį civilinių bylų teismuose, remiantis nesąžiningos komercinės veiklos draudimo, vartotojų apsaugos teisės akto pažeidimo arba draudimo taikyti negaliojančias Bendrąsias komercines sąlygas aspektu?

(¹) OL L 119, 2016, p. 1.

2020 m. gruodžio 28 d. Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd pateiktas apeliacinis skundas dėl 2020 m. spalio 15 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-307/18, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals / Komisija

(Byla C-718/20 P)

(2021/C 98/09)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: *Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd*, atstovaujama *dikigoros K. Adamantopoulos*, *advocaat P. Billiet*

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti visą skundžiamą sprendimą;

- patenkinti apeliančios reikalavimus, išdėstytus Bendrajame Teisme pareikštame ieškinyje ir pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnį panaikinti Reglamentą (ES) 2018/330 ⁽¹⁾ tiek, kiek jis susijęs su apeliante,
- priteisti iš atsakovės apeliančios patirtas bylinėjimosi išlaidas, susijusias su šiuo apeliaciniu procesu ir su procesu Bendrajame Teisme byloje T-307/18.

Nepatenkinus šių reikalavimų, apeliančė Teisingumo Teismo prašo:

- perduoti bylą nagrinėti Bendrajam Teismui, kad šis spręstų dėl bet kokių apeliančios reikalavimų, atsižvelgiant į atitinkamą proceso stadiją, ir
- atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirmajame pagrinde nurodoma, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai priėjo prie išvados, kad Komisija šiuo atveju apeliantei laiku pasiūlė atskleisti visus pagrindinius faktus ir išvadas. Jei Komisija būtų įvykdžiusi savo pareigas pagal Reglamento (ES) 2016/1036 ⁽²⁾ (toliau – Pagrindinis reglamentas) 20 straipsnio 2 ir 4 dalis, apeliančė būtų pateikusi Komisijai reikšmingas pastabas ir pastarosios atliktas dempingo nustatymas būtų buvęs palankus apeliantei. Be to, Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, kai nusprendė, kad normalioji apeliančios apsaugai ir grėžimui skirtų SSSPT (besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš nerūdijančio plieno) kategorijos kaina buvo nustatyta atsižvelgiant į gamintojo iš Indijos nurodytus produkto kontrolės numerius.

Antrajame pagrinde nurodoma, kad ginčijamame sprendime padaryta teisės klaida, nes pripažinta, kad pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalį priimtų ES teisės aktų teisėtumo negalima tikrinti, atsižvelgiant į Kinijos Liaudies Respublikos stojimo į PPO protokolą. Be to, ginčijamame sprendime padaryta teisės klaida, nes buvo atsisakyta pripažinti, jog Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalis yra išimtis iš to reglamento 2 straipsnio 1–6 dalių, kurios gali būti konkrečiai taikomos tik Kinijos importui į ES, remiantis Kinijos stojimo į PPO protokolo 15 straipsnio 1 dalies d punkto nuostatomis, ir tik šių nuostatų galiojimo laikotarpiu. Komisija, apeliančios atveju pasirinkdama Indiją kaip panašią šalį, nusižengė tiek ES, tiek PPO teisei. Pasirinkusi šį požiūrį, Komisija apeliančios atžvilgiu nustatė labai didelį dempingo skirtumą; taip nebūtų atsitikę, jei Komisija apeliantei būtų taikiusi Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalių nuostatas. Be to, Bendrasis Teismas ginčijamo sprendimo 154 punkte ir tolesnėse jo dalyse visiškai neatsižvelgė į tai, kad gamintojas iš Indijos Komisijai pateikė netikslią informaciją, nors Bendrasis Teismas tinkamai išdėstė šį apeliančios argumentą ginčijamo sprendimo 150 punkte.

Trečiajame pagrinde nurodoma, kad Bendrojo Teismo padarytos išvados yra klaidingos, nes jis netinkamai taikė Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 ir 11 dalis bei 11 straipsnio 9 dalį, kuriose ES institucijos apeliančios atveju yra įpareigojamos užtikrinti teisingą normaliosios vertės ir apeliančios eksporto kainos palyginimą.

Ketvirtajame pagrinde nurodoma, kad Bendrojo Teismo padarytose išvadose yra teisės klaidų ir iškraipomos faktinės aplinkybės. Komisijos naudota metodika apeliančios C tipo SSSTP normaliajai vertei taikytiems koeficientams ir apeliančios „apsaugai ir grėžimui skirtų“ SSSPT normaliajai vertei nustatyti buvo klaidinga ir neužtikrino apeliantei teisingos normaliosios vertės pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnį, todėl apeliantei buvo nustatyti pernelyg dideli dempingo skirtumai. Šiose Bendrojo Teismo išvadose taip pat visiškai neatsižvelgta į PPO apeliacinio komiteto jurisprudenciją byloje *EC Fasteners*.

Penktajame pagrindu nurodoma, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes į savo išvadą dėl apeliančios SSSPT priverstinio kainų mažinimo poveikio ES įtraukė apeliančios SSSPT kainas, taikytas įvežimo perdirbti muitinės procedūrose.

- (¹) 2018 m. kovo 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/330, kuriuo, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 11 straipsnio 2 dalį atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą, tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės besiūliams vamzdžiams ir vamzdeliams iš nerūdijančio plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 63, 2018, p. 15).
- (²) 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016, p. 21).

2021 m. sausio 8 d. Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Sea Watch E.V. / Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Palermo*

(Byla C-14/21)

(2021/C 98/10)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Sea Watch E.V.*

Atsakovai: *Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Palermo*

Prejudiciniai klausimai

- A) Teisingumo Teismo teiraujamas, ar į Direktyvos 2009/16/EB (¹) taikymo sritį patenka laivas (taigi ar jo atžvilgiu gali būti vykdoma PSC (angl. *Port State Control* – uosto valstybės atliekama laivybos kontrolė), kuri vėliavos valstybės klasifikavimo institucija klasifikuoja kaip krovinių ir kuris vykdo išimtinę ir sistemingą nekomercinę veiklą, t. y. vadinamąją SAR (*search and rescue* – paieška ir gelbėjimas) veiklą (kaip antai laivai SW (NVO „Sea Watch E.V.“) ir SW4 („Sea Watch 4“), remdamiesi savo taisyklėmis)?

Jeigu <...> Teisingumo Teismas nuspręstų, kad <...> į Direktyvos 2009/16/EB taikymo sritį patenka ir laivai [kurie iš tiesų nevykdo komercinės veiklos], toliau Teisingumo Teismo teiraujamas, ar tokiam direktyvos aiškinimui neprieštarauja nacionalinės teisės nuostata, nustatyta [įstatyminio dekreto] Nr. 53/2011 3 straipsnyje, kuriuo į nacionalinę teisę buvo perkeltas Direktyvos 2009/16/EB 3 straipsnis; [minėto įstatyminio dekreto 3 straipsnio] 1 dalyje nurodyta PSC taikymo sritis, apsiribojant tik laivais, naudojamais komerciniais tikslais, neįtraukiant ne tik pramoginių laivų, bet ir krovinių laivų, kurie iš tiesų nevykdo komercinės veiklos, taigi nėra jai naudojami?

Galiausiai Teisingumo Teismo teiraujamas, ar galima pagrįstai svarstyti, ar į direktyvos taikymo sritį patenka – tiek, kiek po 2017 m. atliktų pakeitimų ji apima ir keleivinius laivus – krovinių laivai, sistemingai vykstantys jūroje nelaimės ištiktų asmenų SAR veiklą, ir taip sutapatinamas jūroje išgelbėtų žmonių, kurių gyvybei kilo pavojus, gabenimas ir keleivių gabenimas?

- B) Teisingumo Teismo teiraujamas, ar aplinkybė, kad laive gabenama gerokai daugiau žmonių, nei nurodyta saugos įrangos sertifikate, nors tai daroma dėl vadinamosios SAR veiklos, arba turimas saugos įrangos sertifikatas, kuriame nurodytas gerokai mažesnis nei faktiškai gabenamų žmonių skaičius, gali teisėtai būti laikomi itin svarbiais veiksniais, išvardytais I priedo II dalies 2A punkte, arba nenumatytais veiksniais, išvardytais I priedo II dalies 2B punkte, kaip nurodyta Direktyvos 2009/16/EB 11 straipsnyje?